

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16C/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118393243
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tomáš
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118393243.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci žalobcu I. R., bytom G. XXXX, Q. XXX XX, Slovenská republika, proti žalovanému N. D., bytom Y. 3, C. XXX XX, G. republika, o vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalobcu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania súvisiacich s návrhom žalobcu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 13.12.2018 bol tunajšiemu súdu doručený návrh, ktorým sa žalobca domáha voči žalovanému vydania európskeho príkazu na zablokovanie účtu vedeného na území M., konkrétne sumy vo výške 12 902,50 Eur. Tento návrh bol podaný podľa článku 8 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 655/2014 zo dňa 15. mája 2014, ktorým sa zavádza konanie týkajúce sa európskeho príkazu na zablokovanie účtov s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie pohľadávok v občianskych a obchodných veciach (ďalej ako „Nariadenie“). Žalobca v časti 1. návrhu uviedol, že spis predkladá Okresnému súdu Banská Bystrica. Žalobca v časti 2. návrhu označil seba aj svojho právneho zástupcu. Žalobca v časti 3. návrhu označil žalovaného ako: N. D., bytom Y. X, C. XXX XX, G. M.. Žalobca v časti 4. návrhu uviedol, že ide o cezhraničný charakter sporu, keďže žalobca má bydlisko na G. a členským štátom, kde je vedený účet bolo M.. Žalobca v časti 5. návrhu neuviedol nijakú skutočnosť. Žalobca v časti 6. návrhu uviedol, že navrhuje zablokovať aj iné účty, ktoré má žalovaný v tejto banke a že IBAN žalovaného v banke Sparkasse je Z Žalobca v časti 7. uviedol, že dlžník (žalovaný) má v M. bankový účet. Žalobca v časti 8. uviedol, že Okresný súd Prešov, so sídlom Grešova 2866/3, Slovenská republika, bol súdom, ktorý vydal zmier dňa 14.10.2014. Taktiež uviedol dlžnú sumu- 12902,50 Eur z čoho istina predstavovala sumu 7961 Eur s úrokom špecifikovaným v zmierni, splatným od 07.03.2012 do 06.05.2013 a s úrokom splatným od 07.05.2013 do 19.11.2018. Konečná suma úroku bola 4941,50 Eur. Ďalej žalobca uviedol zákonný úrok splatný od 07.03.2012 do 06.05.2013 a od 07.05.2013 do 18.11.2018 s úrokovou sadzbou 8,75%. Výšku súdnych poplatkov žalobca určil na sumu 51,75 Eur a že žalovaný zatiaľ nezaplatil to, na čom sa strany dohodli v uzavretom zmierni Okresným súdom Prešov a že žalobca nevymáhal úrok z časti dlhu, ktorý už dlžník uhradil. V časti 10. návrhu žalobca uviedol, že zmier je už vykonateľný a exekúcia na Slovensku prebieha momentálne bezvýsledne. Uznesenie o schválení zmierni vydané Okresným súdom Prešov malo sp. zn. 12C/47/2014. V bode 13. žalobca uviedol, že už bol vydaný vnútroštátny príkaz na ktorý sa zablokovanie účtov vzťahovalo. Vo veci bolo začaté exekučné konanie prostredníctvom Exekučného úradu Žilina, Judr. Martinom Pírym, so sídlom Obežná 8563/2, Žilina 01008, značka EX510/2015 a že bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie a vykonávané ďalšie úkony. Návrh nebol zamietnutý ako neopodstatnený. V bode 14. žalobca uviedol svoj bankový účet a adresu D. A.. Žalobca v časti 15. návrhu požiadal súd, aby na základe tohto návrhu vydal príkaz na zablokovanie voči žalovanému. Návrh bol datovaný dňom 26.11.2018 a podpísaný žalobcom. Žalobca k návrhu priložil zmier č.k. 12C 47/2014-64

schválený na Okresnom súde Prešov dňa 14.10.2014 a právoplatným dňa 24.11.2014, vykonateľným dňa 02.01.2015.

2. Podľa článku 1 ods. 1 Nariadenia; týmto nariadením sa zavádza konanie Únie, na základe ktorého môže veriteľ dosiahnuť vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov (ďalej len príkaz na zablokovanie“ alebo „príkaz“), ktorým sa zabraňuje ohrozeniu následného vymáhania veriteľovej pohľadávky prevodom alebo vybraním finančných prostriedkov, ktoré má dlžník na bankovom účte vedenom v členskom štáte, a to až do sumy uvedenej v príkaze.

3. Podľa článku 2 ods. 1 prvá veta Nariadenia; toto nariadenie sa vzťahuje na peňažné pohľadávky v občianskych a obchodných veciach v cezhraničných prípadoch vymedzených v článku 3 bez ohľadu na povahu príslušného súdu alebo tribunálu (ďalej len „súd“).

4. Podľa článku 3 ods. 1 písm. a) Nariadenia; na účely tohto nariadenia je cezhraničným prípadom prípad, v ktorom sa bankový účet alebo účty, ktoré majú byť príkazom na zablokovanie, vedú v inom členskom štáte ako v členskom štáte súdu, na ktorý sa návrh na vydanie príkazu na zablokovanie podľa článku 6 podáva.

5. Podľa článku 5 Nariadenia; príkaz na zablokovanie je veriteľovi dostupný v týchto situáciách:
a) pred tým, ako veriteľ začne v členskom štáte konanie voči dlžníkovi vo veci samej alebo v ktoromkoľvek štádiu takého konania až do vydania rozsudku alebo uzavretia súdneho zmiernu;
b) po tom, ako veriteľ dosiahol v členskom štáte vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, ktorými sa od dlžníka vyžaduje, aby zaplatil veriteľovu pohľadávku.

6. Podľa článku 6 ods. 1 Nariadenia; ak veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, právomoc vydať príkaz na zablokovanie majú súdy členského štátu, ktoré majú právomoc rozhodovať vo veci samej v súlade s príslušnými uplatniteľnými normami o určení právomoci.

7. Podľa článku 7 ods. 1 Nariadenia; súd vydá príkaz na zablokovanie, ak veriteľ predložil dostatočné dôkazy, na základe ktorých je súd presvedčený, že je naliehavo potrebné prijať ochranné opatrenie vo forme príkazu na zablokovanie, pretože existuje reálne nebezpečenstvo, že bez takéhoto opatrenia bude následné vymoženie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi zmarené alebo podstatne sťažené.

8. Podľa článku 7 ods. 2 Nariadenia; ak veriteľ v členskom štáte ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, ktorými sa vyžaduje, aby dlžník zaplatil veriteľovu pohľadávku, veriteľ musí tiež predložiť dostatočné dôkazy, ktoré presvedčia súd o tom, že je pravdepodobné, že veriteľ bude vo veci svojej pohľadávky voči dlžníkovi úspešný.

9. Podľa článku 17 ods. 1 Nariadenia; súd, ktorý začal konať o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie, preskúma, či sú splnené podmienky a požiadavky stanovené v tomto nariadení.

10. Podľa článku 46 ods. 1 Nariadenia; všetky procesné otázky, ktoré nie sú osobitne upravené v tomto nariadení, sa spravujú právnym poriadkom členského štátu, v ktorom prebieha konanie.

11. Podľa § 1 zákona č. 54/2017 Z. z. o európskom príkaze na zablokovanie účtov a o doplnení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „ZoEPZÚ“); európsky príkaz na zablokovanie účtov je neodkladné opatrenie nariadené podľa osobitného predpisu.

12. Podľa § 1 ods. 2 ZoEPZÚ; na konanie o príkaze na zablokovanie sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

13. Podľa § 2 ods. 1 ZoEPZÚ; na konanie o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie je príslušný všeobecný súd osoby, proti ktorej návrh na vydanie príkazu na zablokovanie smeruje.

14. Podľa § 2 ods. 3 písm. a) ZoEPZÚ; Okresný súd Banská Bystrica je príslušný, ak nie je možné určiť všeobecný súd osoby uvedenej v odseku 1 v Slovenskej republike.

15. Podľa § 5 ods. 1 ZoEPZÚ; ak sú splnené podmienky na vydanie príkazu na zablokovanie, súd ho vydá vo forme podľa osobitného predpisu; inak návrh sčasti alebo celkom uznesením zamietne.

16. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

17. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP; súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

19. Žalobca sa svojim návrhom domáha vydania príkazu na zablokovanie účtu proti žalovanému, ktorý má účet v rakúskej banke. O vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov sa môže požiadať súd so sídlom v členskom štáte, na ktorý sa vzťahuje Nariadenie. Ak sa nedosiahlo vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, podľa ktorých je dlžník povinný zaplatiť pohľadávku, právomoc vydať príkaz na zablokovanie majú sudy členského štátu, ktoré majú právomoc vo veci samej v súlade s pravidlami. Tie zahŕňa Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti. V danom prípade bola splnená podmienka, že návrh na vydanie príkazu bol podaný na súd členského štátu, a to Okresný súd Banská Bystrica, nakoľko je vo veci príslušný vyššie citovaných ustanovení zákona vzhľadom k tomu, že nie je možné v Slovenskej republike určiť všeobecný súd osoby, proti ktorej návrh na vydanie príkazu na zablokovanie smeruje.

20. Právomoc sa všeobecne posudzuje ako oprávnenie určitého štátneho orgánu, riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie. Právne akty Európskej únie sa vzťahujú len na členské štáty Európskej únie. V danom prípade návrh na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov smeruje proti žalovanému, ktorým je subjekt, ktorý má sídlo v členskom štáte Európskej únie. Na žalovaného, ktorý je subjektom, ktorý má sídlo v členskom štáte Európskej únie, je možné aplikovať Nariadenie.

21. Podmienkou aplikácie Nariadenia je podľa článku 2 Nariadenia cezhraničný charakter prípadu, za ktorý možno na účely Nariadenia podľa článku 3 ods. 1 písm. a) Nariadenia považovať situáciu, keď sa súd konajúci o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie nachádza v jednom členskom štáte a bankový účet, ktorého sa príkaz týka, sa vedie v inom členskom štáte. V danom prípade žalobca navrhuje tunajšiemu súdu konajúcemu o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie účtu vydať príkaz na zablokovanie účtu, ktorý sa vedie v inom členskom štáte Európskej únie, rovnako v inom členskom štáte ako veriteľovo bydlisko. To znamená, že podmienka cezhraničného prípadu je podľa názoru súdu daná.

22. Podľa bodu 14 úvodných ustanovení Nariadenia by sa mala podmienkami vydania príkazu na zablokovanie zabezpečiť primeraná rovnováha medzi záujmom veriteľa o vydanie príkazu a záujmom dlžníka predísť zneužitiu príkazu. Preto ak veriteľ podá návrh na vydanie príkazu na zablokovanie predtým, ako dosiahne vydanie rozsudku, súd, na ktorý sa návrh podáva, by sa mal na základe dôkazov predložených veriteľom presvedčiť, že je pravdepodobné, že veriteľ bude vo veci svojej pohľadávky voči dlžníkovi úspešný. Od veriteľa by sa okrem toho malo vyžadovať v každej situácii, aby súdu uspokojivo preukázal, že jeho pohľadávka naliehavo potrebuje súdnu ochranu a že bez príkazu by výkon existujúceho alebo budúceho rozsudku mohol byť zmarený alebo podstatne sťažený, pretože existuje reálne nebezpečenstvo, že dovtedy, kým veriteľ bude môcť dosiahnuť výkon existujúceho alebo budúceho rozsudku, môže dlžník svoj majetok stroviť, skryť alebo zničiť, alebo ho previesť za nižšiu ako skutočnú hodnotu, v neobvyklom rozsahu alebo na základe neobvyklého úkonu. Súd by mal posúdiť dôkazy o existencii takéhoto nebezpečenstva, ktoré predložil veriteľ. Tieto dôkazy by sa mohli týkať napríklad dlžníkovho konania vo vzťahu k pohľadávke veriteľa alebo v predchádzajúcom spore medzi účastníkmi, úverovej minulosti dlžníka, povahy majetku dlžníka a akéhokoľvek nedávneho konania dlžníka vo vzťahu k jeho majetku. Pri posudzovaní dôkazov môže súd dospieť k záveru, že výbery z účtov a prípady výdavkov dlžníka na zabezpečenie bežného chodu jeho podnikania alebo opakujúce sa rodinné výdavky nie sú samy osebe neobvyklé. Samotné neuhradenie alebo popretie pohľadávky ani samotná skutočnosť, že dlžník má viac než jedného veriteľa, by sa nemali samy osebe považovať za

dostatočný dôkaz odôvodňujúci vydanie príkazu. Ani samotná skutočnosť, že finančná situácia dlžníka je zlá alebo sa zhoršuje, by sa nemala sama osebe považovať za dostatočný dôvod na vydanie príkazu. Súd však tieto skutočnosti môže zohľadniť pri celkovom posúdení existencie rizika.

23. Tunajší súd za splnenia podmienky vecnej príslušnosti a právomoci, ktorá mu bola v predmetnej veci daná, preskúmal vo svetle vyššie uvedených zásad splnenie podmienok na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov podľa článku 7 Nariadenia, pričom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre poskytnutie ochrany vydaním európskeho príkazu na zablokovanie účtov. Žalobca síce preukázal, že medzi ním a žalovaným bol uzavretý súdny zmier dňa 14.10.2014, teda existenciu exekučného titulu, ktorý už je právoplatný a vykonateľný. Súd však považoval návrh žalobcu ako neopodstatnený, nakoľko fakt, že exekúcia na Slovensku prebieha bezvýsledne, ešte nezakladá tú skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica je povinný nariadiť vo veci Európsky príkaz na zablokovanie účtov. Súd v tomto prípade odporúča žalobcovi, aby sa skontaktoval s exekútorom JUDr. Martinom Pírym, pretože exekúcia vo veci už bola začatá a v súčasnosti prebieha a exekútor má k dispozícii celú radu právomocí ako vymôcť pohľadávku, ktorú má žalobca voči žalovanému. Preto súd návrh žalobcu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov ako nedôvodný zamietol, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

24. Podľa § 256 ods. 1 CSP; ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

25. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP; ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP; o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. O nároku na náhradu trov konania preto rozhodol súd podľa vyššie citovaného § 256 ods. 1 CSP a contrario za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, hoci žalobca procesne zavinil zamietnutie návrhu tým, že súdu dostatočne nepreukázal, že jeho pohľadávka naliehavo potrebuje súdnu ochranu a že bez príkazu by výkon existujúceho alebo budúceho rozsudku mohol byť zmarený alebo podstatne sťažený. Principiálne by potom bolo namieste priznať náhradu trov konania žalovanému, avšak žalovanému v súdnom konaní žiadne trovy konania súvisiace s návrhom žalobcu nevznikli, súd preto rozhodol tak, že mu náhradu trov nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6Cdo 544/2015). Vzhľadom na uvedené už nebude súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica (článok 21 nariadenia).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.